

NAJDUK (2) *sb m*

N sg nąjduk (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XVII w.: najdych.

1. *Odkrywca, znalazca [czego] (1) : Hydrophanta – Zdroiow naiduk. Calep 493a.*

2. *Osoba niewiadomego pochodzenia, podrzutek; tu obelż. (1) : [o carze tureckim] Ten tedy nayduk táki/ co fie niewiém z iákich puńcz/ y z bálwochwálkich láfów wyrwał/ niemiawşy po łobie żadney zacności rodu/ [...] żadnego oycá/ mógł że dobrą drógą [królestwa dostać]? OrzJan 26; [nýduk táki [carz turecki]/ co fię niewiem z iákich puńcz [...] wyrwał/ nie miawşy po łobie żadney zacności rodu [...] żadnego oycá]. WerEkscyt 59].*

Cf **NALEZIONEK**

DD